

lov for København, hvori der baade mod Københavns Kommunes og mod Folketingets Ønske ikke blev indført nogen Formueskat, men en ren Indtægtsskat for København. Jeg forstaar godt, at der for Ministeriet kan være al Grund til at tænke paa, at man her paa Rigsdagen har strøget de Bestemmelser om Opkrævning af Formueskat, som Københavns Kommune gennem sine Borgerrepræsentanter selv havde ønsket, og som Folketinget havde vedtaget. Derfor kunde jeg ogsaa godt tænke mig, at man gav Kommunalbestyrelserne en vis Frihed med Hensyn til de 25 pCts Tillæg til Formueskatten, saa at de af dem, der — maa jeg sige det saaledes — fortryder, at de i sin Tid ikke gik til at tage det omtalte Kildetillæg, nu kunde faa en Adgang til, enten det nu skal være under den her foreslaaede Form eller derved, at de laver deres Vedtægter om, ogsaa at faa nogen Skat af Formuen, og særlig, at Københavns Kommune fik den Ret, som den gerne vilde have haft allerede i 1910, men som den ikke fik, men at man vil tvinge alle de Landkommuner og de faa Købstadkommuner, der faktisk har en Formuebeskatning i Kraft af det Tillæg, som der tages — eller gives, skal jeg maaske hellere sige — til Indtægten af Formue og Indtægt af faste Ejendomme, synes jeg, er at være for haard mod de paagældende Kommunalbestyrelser.

Det forekommer mig, at man i al Almindelighed i Lovforslaget bør fastslaa, paa hvilken Maade der skal tilvejebringes de nødvendige Indtægter til Dækning af de Udgifter, som Lovforslaget enten paalægger Kommunerne at afholde eller giver dem Ret til at afholde. Jeg skal ikke komme dybere ind paa, hvilke nye Indtægtskilder der kan være Tale om at tage op. Jeg hører til dem, som godt kunde tænke sig den Mulighed, som Borgmester Jensen i København synes at gaa ud fra, at Kommunerne fik Lov til ogsaa at faa en overordentlig Indtægtsskat eller Andel i Krigsskatten — selvfølgelig ikke Andel i det, som skal ind i Statskassen —, altsaa fik Lov til at tage nogle Procent af Krigsindtægten. Men jeg siger: Hvis der opnaas Enighed om det, lad os saa faa det skrevet i Loven, lad os faa det saale-

des, at Kommunerne allerede nu ved, hvad de har at rette sig efter, at de ikke skal vente paa, som det er antydnet i Lovforslagets Motiver, at der en Gang kommer en Revision af Loven om de overordentlige Indkomster. Og jeg kan ogsaa godt tænke mig, at man for de Kommuners Vedkommende, hvor de faste Grundskatter, Arealskatterne, eller hvad de nu hedder, er fikserede, og hvor de altsaa har staaet uforandret, siden de blev fikseret, sagde: Der er Anledning til nu, da de personlige Kommuneskatter maa forhøjes saa meget, ogsaa, i alt Fald midlertidigt, at tage nogen Forhøjelse af de fikserede Grundskatter. Men jeg ser ganske vist noget anderledes paa det, naar Talen er om Skatterne i Sognekommunerne og i de Købstadkommuner, hvor man ikke har de fikserede Grundskatter. For det maa vel huskes, at der har Kommunalbestyrelserne af egen fri Villie fastslaaet Forholdet mellem det, vi plejer at kalde de personlige Skatter, og Skatterne paa Ejendom. Det er nu en Gang saaledes, og hvis det Grundlag, man har til Udskrivning af de 60—65 Millioner Kroner, som nu udskrives i Kommuneskatter — ikke til Amtskommunerne, men til Købstad- og Sognekommunerne —, er forsvarligt til Udskrivning af disse mange Millioner, over 60 Mill. Kr., skulde man synes, at Grundlaget ogsaa var fuldt forsvarligt til Udskrivning af de faa Millioner, de 11 Millioner Kroner, der her, saa vidt jeg har forstaaet, i al sin Almindelighed er Tale om at udskrive. Jeg tror derfor, det vil være rigtigt, at man i saa Henseende faar mere bestemte Regler i Lovforslaget, inden det forlader Tinget.

Det vil være rigtigt ogsaa af en anden Grund. Det maa selvfølgelig være saaledes, at der bliver Adgang for dem, hvem der skal paalignes en ny Skat, til at kunne klage til vedkommende overordnede Myndigheder, Overligningskommissionerne, og hvad de nu maatte hedde. Men det kan kun gøres, hvis det vides, hvilke Regler den paagældende Kommunes Ligningsmyndighed gaar efter. Og det maa vel ogsaa være derfor, at Ministeren har foreslaaet, at Ministeren skal stadfæste de Regler, hvorefter disse nye Skatter skal udskrives. Jeg maa tilstaa, at selv om jeg ved, at der i Indenrigsministeriet baade bliver bestilt